

"ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ"

ਅੱਜ ਸੂਰ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਰਿਸਪਾਂਡ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਵਿਦੇਹੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਦੇਹ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸਲਈ? ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਦੇਹੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਵਿਦੇਹੀ, ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਵਿਦੇਹੀ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਵਿਦੇਹੀਪਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵਿਦੇਹੀ ਆਤਮਾ - ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਇਸ ਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਬਣ ਕਰਕੇ ਕਰਮ ਕਰਾਓ। ਇਹ ਦੇਹ ਕਰਨ ਹਾਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਹੀ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਹੋ। ਇਸੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ "ਵਿਦੇਹੀ ਸਥਿਤੀ" ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਦੋ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰੱਖੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਸਦਾ ਅਸ਼ਰੀਰ ਭਵ, ਵਿਦੇਹੀ ਭਵ, ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਭਵ! ਦਾਦਾ ਅਰਥਾਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਦਾ ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਭਵ, ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸਵਰੂਪ ਭਵ, ਆਕਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਭਵ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣਾ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵਿਅਕਤ ਭਾਵ, ਦੇਹ ਭਾਨ, ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਵ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਆਓ। ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਵ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਆਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਰਹੋ। ਤੀਸਰੀ ਦੇ ਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਨਮ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗਿਰਾਵਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ, ਇਹ ਪਰਾਈ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਬਿਨਾਂ ਆਗਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚਲਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਆਗਿਆ ਦੀ ਲਕੀਰ ਖਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਵੱਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਸ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ, ਸਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਵਰੂਪ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸਹਿਜ ਸਾਧਨ ਹੈ " ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ"। ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਹੋ। ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਪ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਂਗਲੀ ਪਕੜ ਚੱਲਣ ਵਿੱਚ, ਉੱਠਣ - ਬੈਠਣ ਵਿੱਚ ਫਾਲੇ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਫਾਲੇ ਕਰ ਚਲਣਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਫਾਲੇਅਰਸ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਲੇਕਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਦਿ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਲੇਕਿਕ, ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਦਾ ਸਾਧਨ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਕੀ ਕਰਾਂ, ਕਿਵੇਂ ਕਰਾਂ, ਇਵੇਂ ਕਰਾਂ ਜਾਂ ਉਵੇਂ ਕਰਾਂ ਇਸ ਵਿਸਤਾਰ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। " ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ"।

ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਕਰਮ ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨਿਮਿਤ ਬਣੀ। ਕਰਮ ਵਿੱਚ, ਕਰਮ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ, ਕਰਮ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵਿਦੇਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ, ਤਨ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਮਨ ਦੀ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਧਨ ਦਾ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪੈਸਾ ਸਫਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਸਾਕਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਾਕਾਰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ। ਕਰਮਬੰਧਨੀ ਆਤਮਾ, ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨ ਦਾ ਐਗਜੈਂਸਮਪਲ ਬਣੇ। ਤਾਂ ਸਾਕਾਰ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ ਨਾ। ਏਹੀ ਪਾਠ ਹੋਇਆ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਤਨ ਦੇ ਪੁੱਛਦੇ, ਸਬੰਧ ਦੇ ਪੁੱਛਦੇ ਜਾਂ ਧਨ ਦੇ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੀ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਸਾਇੰਸ ਵਾਲੇ ਹਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਕੰਪਿਊਟਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲੋਂ ਇਹ ਕੰਪਿਊਟਰ ਐਕੂਰੇਟ ਹੈ। ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਵੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਐਕੂਰੇਟ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਜੀਵਨ ਹੀ ਐਕੂਰੇਟ ਕੰਪਿਊਟਰ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕੀ, ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕੰਪਿਊਟਰ ਨਾਲ ਵੇਖੋ। ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਵੇਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਸ਼ਨਚਿਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪ੍ਰਸੰਨਚਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਪ੍ਰਸ਼ਨਚਿਤ ਹਲਚਲ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵੀ ਟੇਡਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਲਿਖੇ ਤਾਂ ਟੇਡਾ ਬਾਂਕਾ ਹੈ ਨਾ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਚਿਤ ਹੈ ਬਿੰਦੀ। ਤਾਂ ਬਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟੇਡਾਪਣ ਹੈ? ਚਾਰੋਂ ਪਾਸਿਓਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬਿੰਦੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਸਿਓਂ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਸਿੱਧਾ ਹੀ ਵੇਖਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਿਹਾ ਹੀ ਵੇਖਾਂਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਉਲਟਾ ਭਾਵੇਂ ਸੁਲਟਾ ਵੇਖੋ। ਪ੍ਰਸੰਨਚਿਤ ਮਤਲਬ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਫੇਰ ਵੀ ਸਾਰ ਕੀ ਨਿਕਲਿਆ? ਫਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਫਾਦਰ ਜਾਂ ਫਾਲੇ ਆਕਾਰ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਫਾਦਰ। ਭਾਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰੋ ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਿਵ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰੋ। ਪਰ ਸ਼ਬਦ ਉਹ ਹੀ ਹੈ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ, ਇਸਲਈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ " ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੰਦੇ ਜਗਤਗੁਰੂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੀ ਸਾਕਾਰ ਜਗਤ ਦੇ ਲਈ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਕੁਮਾਰ, ਸ਼ਿਵਕੁਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸਾਕਾਰ ਰਚਨਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਸਾਕਾਰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸੈਂਪਲ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸ਼ਿਵ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ, ਗੁਰੂ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਗਤ ਦੇ

ਅੱਗੇ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੀ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਜਗਤਗੁਰੂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਜਗਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਵੰਦਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਗਤਪਿਤਾ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਉਹ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਪਤੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਹੈ ਪਿਤਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਜਗਤ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਜਗਤ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਬਣ ਹੁਣ ਅਵਿਅਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਾਲੇ ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਭਵ ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਮਝਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਇਤਨਾ ਨਿਆਰਾਪਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਨਿਆਰੇਪਣ ਦੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਫਿਰ ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ।

ਅੱਜ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਂਭਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਲੇਨ ਲਈਏ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਮਾਲਿਕ ਉਹ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ, ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਵੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਰਬ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਦਾਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵੀ ਉਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੀ ਰਬ ਨਿਮਿਤ ਕਿਉਂ ਬਣਿਆ। ਦੂਸਰੇ ਤਾਂ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ (ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਦਾਦੀ) ਵੀ ਉਠਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਆਪਣੇ ਜਨਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਨਾ, ਇਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਾਕਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਆਦਿ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਦੇ ਪਾਰੂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਆਦਿ ਸਮੇਂ ਇਕੱਤ ਦੇ ਤਪ ਸਥਾਨ ਤੇ ਇਸ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਦੇ ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਸਰਲ ਸੁਭਾਅ, ਇਨੇਸੈਂਟ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਇਹ ਵਰਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਇਸ ਪਾਰਟ ਵਿੱਚ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੀ ਸਾਥੀ ਵੀ ਬਣੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਵੀ ਰਹੀ, ਇੰਨੇ ਹੀ ਅੱਗੇ ਚੱਲਕੇ ਸਾਥੀ ਬਣਨ ਦੀ, ਸਮਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਵੀ ਸੰਭਾਲੇਗੀ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਵਜਾਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਵਰਦਾਨ ਤਕਦੀਰ ਦੀ ਲਕੀਰ ਬਣ ਗਏ। ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਰਬ ਬਣਨ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣਾ ਇਹ ਨੂੰਧ ਨੂੰਧੀ ਗਈ। ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਸ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਤਨਾ ਵਕਤ ਇਤਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੀ ਲਿਫਟ ਕਾਰਨ ਐਕਸਟਰਾ ਗਿਫ਼ਤ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਸਭ ਵੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਵਾਜਾ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਹਾਂਜੀ, ਹਾਂਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਧੀਆ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਯੁਕਤੀ ਪੂਰਣ ਕੰਮ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਿਲਣ ਦਾ ਵਾਧਾ ਤੇ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਵਿਧੀ, ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਹਾਲੇ ਤੇ 18ਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ। 17 ਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਸਭ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਿਜ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨਚਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਬਣ ਦੇਹ ਤੋਂ ਕਰਮ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਰਚਿਅਤਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਅਜਿਹੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ, ਜੀਵਨ ਦੁਆਰਾ ਰਿਸਪਾਂਡ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਨੇਹ ਸੰਪੰਨ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

"ਟੀਚਰਜ਼ ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ - ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ"

1. ਟੀਚਰ ਸਦਾ ਸਵੈ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਖੁਦ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਵਾਲੀ, ਵਧਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਟੀਚਰਜ਼ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਕਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਣ ਵੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਅਤੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਜਾਵੇ। ਤਿਆਗ ਨਾਲ ਭਾਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਸਦਾ ਤਿਆਗ ਹੀ ਭਾਗਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਫਲ... ਸਦਾ ਇਸ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਨਾਲ ਸਵੈ ਨੂੰ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਡਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਮਿਤ ਸਮਝਣਾ ਇਹ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨ ਦਾ ਸਹਿਜ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਇਹ ਵੀ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਅਰਥਾਤ ਜਨਮ - ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਖਾਂਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਜੇਕਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੇ। ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਦੀ ਥਕੇਗੇ ਨਹੀਂ। ਸੇਵਾ ਅਥੱਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ।

ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਸਮਾਨ। ਤਾਂ ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰਦੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਚਲੇ। ਸੈਂਟਰ ਦੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਯਾਦ ਦੀਆਂ ਅਨੁਭੂਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਬਣਾਓ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਕਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਆਪੇ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਖੁਦ ਕੁਵਾਲਟੀ ਵਾਲੇ ਬਣ ਕੁਵਾਲਟੀ ਵਾਲੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜਾਵੇ। ਅੱਛਾ।

2. ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਮਣੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ(ਸੰਤੁਸ਼ਟਮਣੀ) ਅੱਜ ਦੇ ਵਕਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਹੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿਸ ਦੇਵੀ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਸੰਤੋਸ਼ੀ ਦੀ। ਸੰਤੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣਾ ਵੀ ਸੌਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਤੋਸ਼ੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਜਲਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਤੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਟੈਂਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਹੈ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਨੀਆਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਇਸ ਕਾਰਨ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ

ਵੱਧਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਸਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਣੀਆਂ ਬਣ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਵੋ। ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਬਣਾਓ। ਪਹਿਲਾਂ ਖੁਦ ਤੋਂ ਖੁਦ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੋ ਫਿਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੋ, ਫਿਰ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੋ ਤਾਂ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਮਈ ਕਹਿਲਾਵੇਗੇ। ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਵੀ ਤਿੰਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ, ਸੇਵਾ ਤੋਂ, ਫਿਰ ਸਾਥੀਆਂ ਤੋਂ। ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲੀਤੇ ਹਨ ਨਾ। ਚੰਗਾ ਹੈ ਫੇਰ ਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਹਲਚਲ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਅਚਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਇਹ ਬਾਪ ਦੇ ਸਥਾਨ ਅਚਲ ਘਰ ਹਨ। ਤਾਂ ਅਚਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣਾ ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਤਿਆਗ ਕੀਤਾ ਤੇ ਅਚਲ ਘਰ ਪਹੁੰਚੀ। ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਬਣ ਗਈ ਲੇਕਿਨ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਲਕੀਰ ਹੋਰ ਵੀ ਜਿੰਨੀ ਲੰਬੀ ਖਿੱਚਣਾ ਚਾਹੇ ਖਿੱਚ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਤੇ ਆ ਗਈ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਬਣ ਗਈ ਤਾਂ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਹੋ ਗਈ। ਹੋਰ ਸਭ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ - ਤਾਂ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਹੋ ਗਈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਇਸ ਹਿਮੰਤ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਹਿਮੰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋ। ਛੋਟੇ ਹੋ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਹੋ ਪਰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਹਿਮੰਤ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸੇ ਰਿਗਾਰਡ ਨਾਲ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਨਿਮਿਤ ਬਣਨ ਦਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਇਸੇ ਮਹੱਤਵ ਨਾਲ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ! ਜਿੰਨੇ ਮਹਾਨ ਉਏ ਨਿਰਮਾਣ। ਜਿਵੇਂ ਫਲਦਾਇਕ ਬ੍ਰਿਖ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ - ਝੁਕਣਾ। ਅਜਿਹੇ ਜੋ ਨਿਰਮਾਣ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਖਾਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੀ ਇਹ ਹੈ ਅੱਛਾ!

"ਕੁਮਾਰਾਂ ਨਾਲ ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ"

ਕੁਮਾਰ ਮਤਲਬ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਤਲਾਕ ਦੇਣ ਵਾਲੇ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਲਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਨਾ। ਜਾਂ ਹਾਲੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਜੇ ਸਦਾ ਸਮਰਥ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਸਦਾ ਸਮਰਥ ਰਹਿਣਾ ਮਤਲਬ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਮਰੱਥ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਪਿਆਰੀਆਂ ਹਨ। ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਪਿਆਰੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਮਾਰ ਮਤਲਬ ਆਪਣੇ ਹਰ ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਅਨੇਕਾਂ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਰੇਖਾ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲੇ। ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਦੀ ਰੇਖਾ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲੇ ਬਣ ਜਾਣ। ਅਜਿਹੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹੋ। ਤਾਂ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਹਰ ਕਰਮ ਇੰਵੇਂ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਜੇ ਦੁਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਰਮ ਦੀ ਰੇਖਾ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਸਦਾ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ। ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਇਹ ਹੀ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਯਾਦ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਰਹੋ ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ:- ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤਸਵੀਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪਰੋਪਕਾਰੀ ਭਵ।
ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਤਕਦੀਰ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਤੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਬਣਾਈ ਹੈ ਹੁਣ ਸਿਰਫ ਲਾਸ਼ੂ ਟਚਿੰਗ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨ ਦੀ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਪਰੋਪਕਾਰੀ ਬਣੇ ਮਤਲਬ ਸਵਾਰਥ ਭਾਵ ਤੋਂ ਸਦਾ ਮੁਕਤ ਰਹੋ। ਹਰ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਿਸਵਾਰਥ ਪਨ ਹੋਵੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਬਣ ਸਕੋਗੇ। ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋਗੇ। ਸਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹੋਗੇ। ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸ੍ਰਵਸਵ ਤਿਆਗੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਹੀ ਸਰਲਤਾ ਅਤੇ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਗੁਣ ਆਵੇਗਾ।

*****